

зново зеъ Едерне, и изново извель млого роби изъ Имперія та. Крумъ умрялъ въ 815-та година отъ млого течени кржвъ, подобно като Аттила. Наслѣдника му Мортагонъ-Омортагъ за вѣрзalъ сасъ Императора миръ на 30 години, и двама та са закълнали да го неразвалятъ, Мартагонъ са закалналъ по обычая христіански, а Левъ по обычая Бѣлгарски, тургалъ си ржка та на меча (кжлча) като разсъчи кучи то на двѣ части и пилъ отъ чаша та. Тогава начнали Бѣлгари те воина съ франки те, кои то владѣяха западна та Венгрія, и свѣршиласа съ това, шо Бѣлгари те загубили почти сички те си владѣнія въ паннонія като извадиме срема (824—828). Мартагонъ повече извѣстяни въ това, защо са е старалъ да искорени христіанство то, кое то беши распространено въ негови те владѣнія. Мѣсто то Мортагоново застѣпилъ (пріель) на престола Бѣлгарски *Пресіамъ*: той велъ воина сасъ Серби те (836—843), обаче безъ польза. Не быва да ни забележимъ, защо това е было какво то говорять лѣтописцы те перва та воина между Серби те и Бѣлгари те. Послѣ смртъ та на Пресіама встѣпилъ на престолъ *Борисъ-Богорисъ*, кого то нарекоха въ св. крещеніе Михаилъ най